

Olympisch Stadion te Athene (1896)

Tijdens de eerste moderne Olympische Spelen in 1896 won de Griek Spiridon Louis de marathon. Op deze tekening wordt hij toegejuicht door het publiek in het stadion in Athene. De eerste Olympische Winterspelen waren in 1921. De wintersportweek in het Franse Chamonix, aan de voet van de Mont Blanc, was een groot succes. Er werd besloten dat dit voortaan elke vier jaar zou worden georganiseerd.(BL)

Olympische Speule Oeroud

As liefhebber lôôp 'k al gauw waarem as t'r aareges wat te beleve vaalt op 't terraain van de sport. Een zwak hê 'k toch wel voor de Olympische Speule. Al in d'n oudhaaid wiere om de vier jaer in Griekeland de Speule in 't plaatsie Olympia gehouwe. Dà begon in 't jaer 776 voor de geboorte van Christus. Aan de wedstrije deeje allêên manne mee. Ze sportte in die tijd aamel in d'r naokie.

De sport vollegde 'k al as jochie. Met 'n paor maotjies deeje me zôôwaer onderdêêle van de Speule nae. Wel op 'n wà je nou zou noeme een ledieke manier, mor we wazze d'r serieus mee bezig. De atletiek was in trek. 't Speerwaarepe wier gedaen mè stokke waer nermaol de boontjies langs groeide. Bij 't discuswaarepe wier 't deksel van 'n kepotte pan gebruikt. Voor 't kogelstôôte had 'n vriendjie 'n uit de kluite gegroeide voederbiet bij z'n ome, die boer was, geritseld. Hôôgspringe, een paor touwchies tusse bôôme gespanne. Verspringe, een lijntjie trekke en 'n centimeter lêêne van moeders. Meer hà me nie nôôdig! Wel hadde me veul plezier en 't kostte niks.

Trug naer de Speule. In 't begin sting d'r mor êên onderdêêl op 't pergrammao: een hardlôôpwedstrijd over 'n lengte van zôôwat 190 meter. In de lôôp d'r jaere kwamme d'r aals mor meer sporte bij: bokse, worstele, paerdenenne. D'r wier zellefs een vijfkamp, bestaonde uit worstele, hardlôôpe, verspringe, speer- en discuswaarepe, gedaen. De winnaers van de

aanderande wedstrije wiere belôônd met 'n olijfkrans. Ok toen al brandde d'r 'n vlam tijes de Speule. Vrouwe mogge nie meedoen! Allêên ongetrouwde maogde wiere tot 't pebliek toegelaete. Dà zou wel is te maoke gehad kanne hebbe met de naokende, sportende manne...

Toe d'r nog gêên tillevisie was, wazze de naome van de sportmanne en -vrouwe nò nie zô bekend as de kampioene van vendaeg d'n dag. Mor op de raodio en uit de krant wis ie wel wie schaetserijer Kees Broekman was, en netuurlijk kò je ok de naome Fanny Blankers-Koen, Wim van Est en Faos Wilkes wel. Mor zôôas dà nou is met de tillevisiebeelde van Sven Kraomer, Tom Dumoulin en Daphne Schippers was 't bij lange nae nie. Dà wier bij mijn aanders in 1964 toe 'k op de tv Keesie Verkaarek zag schaetse op de Olympische Speule in 't Oôsterijkse Innsbruck. Ja, vanaf toen wiere de naome wel bekend en de aandacht voor de sporters en hullieze prestaosies grôôter. Gêên schaetswedstijd wier meer overgesloge. 't Bord op schôôt en de rondetije bijhouwe. Hoeveul deeje d'r dà toen? Aailijk ok al 'n wedstrijd.

D'n aerdighaaid ging daer 'n bietjie vanaf toe de computer z'n intree deej. Je hoefde niks meer op te schrijve. Van ronde tot ronde wier aalles voorgekaut. Je hoefde niks meer te misse! Mor ja, aalles wor aanders toch? Daer was 'k vendaeg weer getuige van. De ongenaokbaore Sven Kraomer wier op z'n gewilde afstand, de 10 km, naer huis gereeye deur 'n haaleve en 'n hêêlen Hollander. Tja, en dat maok sport nou net zô boeiend!

Besjaon